

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Epistolai tu hagiū Isidōru tu Pēlusiōtu

Isidorus <Pelusiota>

Parisiis, 1585

Leontio Episcopo. 451.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-71898](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-71898)

Λεόντιω Ἐπισκόπῳ υνα.

Leontio Episcopo. 451.

Οὐ χεῖρ, θαυμάσιε, ἀεὶ τοῖς ἀνέμοις ὑπέκειν, ἀλλ' ἔστιν ὅτε καὶ ἀντίπαρον ταῖς καταγίσιον ἀντίστασιν, καὶ τὰς ἐμβολὰς τῆς πνευμάτων ἐκκρέσθαι, μήποτε μεγαλιωδόμενοι αἰ λαίλαπες, καὶ τῆς οἰκίων ἡμᾶς ἐκπινάξωσι, καὶ μερισμὸν τῆ σκάφης ἐργάσονται πολυσκέδαρον. ἀντίσταστο ποίνῳ τῶν ἡμῶν παρέρσοντι κλύδωνι, εἰ καὶ τῆ χειροτέχῳ φραδότητι, ὡς πρὸς λιμὴν τῶ ἐαυτοῦ πρὸς χελεῖται χακόνοισιν, μήποτε ὡς ἐγκρατῆς τῆς νηὸς, καὶ τῆ φόρτῃ σὺ γένηται, καὶ εἰς δύστρομον ἀκτῶν ἐξωθήσῃ, ἀφ' ἧς ναυάγιον οἱ ἀλόντες ὑφίστανται.

Ventis haud semper cedere oportet, vir eximie: verum nonnunquam etiam obiecta in contrarium prora fluctibus & procellis obluetari, ac ventorum impetum propulsare: ne alioqui turbines ingrauescentes, tum nos à gubernaculis deiiciant, tum nauim in multas partes frangant. Quamobrem grassanti nunc tempestati obfiste (etiãsi veteratioria & malis artibus simulata lenitate te ad peruersam suã sententiam tanquam ad portum quendam, allicit:) ne, si naue atque onere tuo potiat, in importuosum littus, ex quo, iis, qui capti fuerint, naufragium subeundum sit, te eiiciat.

Τῷ αὐτῷ. υβ.

Eidem. 452.

Γενέσθω εἰρήνη ἐν ταῖς ἡμέραις μου, ὁ θεοφιλέστατος ἔλεγεν Εζεχίας, οὐκ ἐν δίδου τοῖς πολέμοις, οὐκ ἀφεσὺς τῆς πρὸς εὐθείας, ἀλλὰ τῶ μὲν θεῷ πρὸς σπῆν ἵκετι, τοῖς δὲ ἐκείθεν τῶ ἡπείρω ἐζήτηει, αὐτοῖς δηλῶν τοῖς κατορθώμασιν, ὡς φίλην κτησάμενος τῶ εἰρήνην, μέγρι πάντος ἔχειν αὐτῶ ἡπιόβολει, ὅθεν ἀγγέλε χειρὶ τῶ νίκην ἐργάσατο. εἰς βέλη μὲν ἔχων, ὅθεν εἰς κύρως ποινῶν, εἰς δὲ ἡσυχίας δὲ καὶ λιταῖς τὰς πρὸς θεὸν ἀργυπῶν.

Sit pax in diebus meis, dicebat Deo charissimus Ezechias: non quod hostibus cederet, aut à precatione abfisteret, verum hanc quidem supplicem ad Deum adhiberet, hostibus autem hac ratione cladē quæreret: per ipsas nimirum res præclare ac feliciter gestas illud declarans, quod cum amicam pacem adeptus esset, eam ad extremum vsque habere supplicibus verbis postulabat. Vnde etiam Angeli manu victoriam consecutus est, non ad prælium & tela proficiscens, verum ad diuinas preces & supplicationes excubans.

Θεοδοσίῳ. υγ.

Theodosio. 453.

Ἡ μὲν γεία φύσις ἀκατανόματος. ὁνομα δὲ ἐζήτηει Ἰακώβ τῶ παλαιόντος, καὶ ἰχθυεῖν αὐτὸν χεῖ τῆς παθῶν ἐκδιδάσκοντος, ἀφ' ἧς τῆ νεύρῃ τῆ μῆρου ἡλαφίστατος. ἀλλ' ἵνα πῆ ἐρωτᾶς τὸ ὄνομά μου. ἀκεί, ὅθεν τῶ νόμου εἶναι, ὅθεν τῆ πρὸ τῶ νόμου τῆ το μαρτυρεῖν ἐκπαρθεύοντος. ὅθεν δὲ χερσὶ, ὅθεν ἐλευσεται τῆς χερσῶν τὸ πλήρωμα, καὶ πληθυνθῶσι τῆς ἀνθρώπων τὰ πλημμελήματα, Ἰησοῦς ἐνανθρωπήσας κληθῆσόμενος ὡς σωτὴρ, ἐρμηνεύεται.

Diuinæ quidem naturæ nullum nomen imponi potest. Iacob autem, eius, qui cum ipso luctabatur, ac per nerui femoris contrectationem eum vitiosos affectus superare ac frangere docebat, nomen exquirebat. At, Quid quæris nomen meum? (edocentem eum audit) quod nec legis est, nec eorum, quorum ætas legem antecessit, cognoscere: verum sero tempore, cum temporum plenitudo venerit, atque hominū scelera magnopere aucta fuerint, Iesus incarnatus nuncupabor, quod quidem ser-